

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.9.2008
KOM(2008) 569 endelig

2002/0072 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om vikararbejde**

- **Politisk enighed om en fælles holdning (beslutningstagning med kvalificeret flertal)**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om vikararbejde**

- **Politisk enighed om en fælles holdning (beslutningstagning med kvalificeret flertal)**

1. BAGGRUND

Forslag ¹ sendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dokument KOM(2002)149 endelig – 2002/0072 COD):	21. marts 2002
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ² :	19. september 2002
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling ³ :	21. november 2002
Ændret forslag ⁴ fremsendt:	28. november 2002.
Fælles holdning vedtaget ⁵ :	15 september 2008

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget til et direktiv om vikararbejde tager sigte på at sikre, at princippet om ligebehandling gælder for vikaransatte, og at vikarbureauer anerkendes som arbejdsgivere. Det supplerer medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med traktatens artikel 137 ved at etablere fælles og fleksible rammer for vikararbejde med henblik på at bidrage effektivt til at skabe arbejdspladser og til at udvikle fleksible former for arbejde.

¹ EFT C 203E af 27.8.2002, s.1-5. Titel som i original.

² EUT C 61 af 14.3.2003, s. 124.

³ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 368.

⁴ BULLETIN/2002/11/ 1.3.20.

⁵ EUT ...xxx.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

3.1. Korte, generelle bemærkninger til den fælles holdning

Selv om den fælles holdning ikke afspejler alle de ændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, og som var indarbejdet i Kommissionens ændrede forslag, er de fleste af Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet vedtaget enten helt, delvis eller i princippet. Endvidere viser resultatet af den politiske enighed om den fælles holdning, at der er sket fremskridt inden for flere områder som f.eks. direkte anvendelse af ligebehandlingsprincippet for vikariansatte fra den første dag af en udsendelse uden nogen undtagelse for kortvarige udsendelser (den såkaldte "grace period"), præcisering af definitioner og enten konsultation eller medvirken af arbejdsmarkedets parter som en betingelse for at anvende de forskellige undtagelser, som gør det muligt i en vis grad at afvige fra ligebehandlingsprincippet.

3.2. Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som helt, delvis eller i princippet er medtaget i Rådets fælles holdning og Kommissionens ændrede forslag.

Nummereringen af betragtninger og artikler henviser til Rådets fælles holdning:

3.2.1. *Titel: ændringsforslag 1 (ændring af direktivets titel⁶)*

3.2.2. *Betragtningerne*

Betragtning 5: ændringsforslag 6 (præcisering af forbindelsen mellem dette forslag og direktiv 1999/70 af 28. juni 1999 om tidsbegrænset ansættelse – tidligere betragtning 7).

Betragtning 9: ændringsforslag 4 (omformulering og ajourføring af den tidligere betragtning 4).

Betragtning 14: ændringsforslag 15 (annoncering af indholdet af artikel 5, stk. 1 - tidligere betragtning 15).

Betragtning 20: ændringsforslag 36 (tilføjelse af en bestemmelse om, at vikariansatte ikke må afløse strejkende arbejdstagere i brugervirksomheden).

3.2.3. *Artiklerne*

Artikel 1

Artikel 1, stk. 1: ændringsforslag 23 (omformulering af anvendelsesområdet for bedre at anskueliggøre det tresidede forhold, der kendetegner vikararbejde).

Artikel 1, stk. 2: godkendelse af en del af ændringsforslag 24 (bekræftelse af, at både brugervirksomheder og vikarbureauer er omfattet af direktivet).

Artikel 2

Artikel 2: ændringsforslag 26 (stærkelse af direktivets afbalancerede mål).

Artikel 3

Artikel 3: ændringsforslag 28 (sletning af definitionen på sammenlignelig arbejdstager i artikel 3).

Artikel 3, stk. 1, litra b): ændringsforslag 30 (tilføjelse af definition på vikarbureau).

⁶ Se 1 ovenfor. Den oprindelige titel var forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikariansattes arbejdsforhold.

Artikel 3, stk. 1, litra d): ændringsforslag 31 (tilføjelse af definition på brugervirksomhed).

Artikel 3, stk. 2: ændringsforslag 85 (præcisering af, at begrebet aflønning sorterer under medlemsstaterne) og ændringsforslag 33 (præcisering af de arbejdstagere, som ikke kan udelukkes fra direktivets anvendelsesområde).

Artikel 4

Artikel 4, stk. 1: ændringsforslag 34 (udvidelse af medlemsstaternes forpligtelse til at revurdere restriktioner eller forbud, som kun vedrører visse kategorier af arbejdstagere eller visse brancher, til at omfatte alle restriktioner eller forbud; udvidelse af begrundelserne for forbud/restriktioner).

Artikel 4, stk. 4: ændringsforslag 35 (præcisering af, at de nationale bestemmelser vedrørende registrering af og tilsyn med vikaransatte ikke udgør et forbud eller en restriktion i den i artikel 4, stk. 1 anførte forstand).

Artikel 5

Artikel 5, stk. 1, første afsnit: ændringsforslag 87 (accept af omformuleringen af princippet om forbud mod forskelsbehandling).

Artikel 5, stk. 2: ændringsforslag 86 (begrænsning vedrørende fravigelser i forbindelse med aflønning og høring af arbejdsmarkedets parter).

Artikel 5, stk. 3: ændringsforslag 92 (accept af delen vedrørende forudgående høring af arbejdsmarkedets parter og vedrørende disses mulighed for at opretholde eksisterende kollektive overenskomster).

Artikel 6

Artikel 6, stk. 1: ændringsforslag 46 (præcisering af oplysningsforanstaltningerne vedrørende ledige stillinger).

Artikel 6, stk. 2: ændringsforslag 47 (ordninger, i henhold til hvilke vikarbureauer modtager betaling for tjenester, som er ydet brugervirksomheder).

Artikel 6, stk. 3: ændringsforslag 48 (præciseringer vedrørende omfanget af forbuddet mod at kræve betaling af arbejdstagere).

Artikel 6, stk. 4: ændringsforslag 49 (præcisering af brugervirksomhedens kollektive faciliteter, som vikaransatte skal have adgang til på samme vilkår som arbejdstagere, der er ansat direkte af virksomheden).

Artikel 7

Artikel 7, stk. 1, og artikel 7, stk. 2: ændringsforslag 51 (tilføjelse, som skal tage højde for, at arbejdstagernes repræsentation kan fastsættes ved kollektive overenskomster).

3.3. Ændringsforslagsforslag, som Kommissionen har accepteret, men som ikke er medtaget i den fælles holdning

Ændringsforslag 22: Det er nødvendigt med en fælles ramme, der kan lette integrationen af EU's arbejdsmarkeder og arbejdskraftens bevægelighed på tværs af grænserne (tidligere del af betragtning 22).

Ændringsforslag 44: præcisering af, at gennemførelsen af artikel 5 ved aftale med arbejdsmarkedets parter skal foregå i overensstemmelse med national praksis (tidligere artikel 5, stk. 5).

Ændringsforslag 71: begrænsning af muligheden for afvigelse med hensyn til aflønningen ved kortfristede kontrakter (tidligere artikel 5, stk. 4).

Ændringsforslag 52 (mulighed for, at arbejdstageren kan vælge at føre sag - enten direkte eller indirekte ved hjælp af sine repræsentanter - såfremt direktivet ikke overholdes – Artikel 10, stk. 2).

3.4. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret, og som ikke er medtaget i den fælles holdning

I den fælles holdning er ikke medtaget ændringsforslag 3, 5, 7, 8, 9, 13, 16, 25, 39, 45, 54, 84 og 94, som Kommissionen afviste at acceptere med den begrundelse, at de ikke udgør en forbedring af direktivet. I den fælles holdning er heller ikke medtaget ændringsforslag 10, 11, 12 (første del), 21, 53, 88, 91, 93 og 95, som efter Kommissionens opfattelse ikke var acceptable enten ud fra et strengt juridisk synspunkt, eller fordi de forringer den generelle ligevægt i direktivet.

3.5. Ændringer, som Rådet har indført under drøftelserne

Betragtning 8 og 9: Disse omformulerede betragtninger erstatter de tidligere betragtninger 3 og 4, som henholdsvis henviste til udviklingen i relation til lanceringen af Lissabonstrategien i 2000 og til Det Europæiske Råds konklusioner, med mere aktuelle henvisninger og hensyntagen til udviklingen i 2005 og 2007.

Betragtning 10: Udvides på baggrund af drøftelserne i Europa-Parlamentet om vikaransattes status og arbejdsvilkår i hele Den Europæiske Union.

Betragtning 11: En mindre omformulering for at opnå større konsistens.

Betragtning 12, 16 og 17: Styrker karakteren af beskyttende rammer for vikaransatte, samtidig med at der tages hensyn til de forskelle på arbejdsmarkedene og i arbejdsmarkedsrelationerne, som er blevet fremhævet under drøftelserne i Europa-Parlamentet (og som afspejles delvis i indholdet af ændringsforslag 18, 53, 54 og 71), ved at fastsætte anvendelsesområdet for fravigelserne i henhold til artikel 5, stk. 3 og artikel 5, stk. 4, henholdsvis ved kollektive overenskomster eller – i særlige tilfælde – ved aftale mellem de nationale arbejdsmarkedsparter.

Betragtning 15: En tilføjelse til denne betragtning tager hensyn til drøftelserne i Europa-Parlamentet⁷ (afspejles i ændringsforslag 12) om nødvendigheden af at anerkende tidsbegrænsede kontrakter som en slags benchmark på arbejdsmarkedet.

Betragtning 18: Teksten til denne betragtning, som afspejler Europa-Parlamentets ændringsforslag 20 om de tilfælde, hvor restriktioner eller forbud kan være berettigede, tilpasses Rådets forslag om en omformulering af artikel 4.

Betragtning 19: Følger hovedlinjerne i betragtning 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

⁷

Se også punkt 9 i Europa-Parlamentets beslutning af 17. juli 2007 om modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer.

Betragtning 21: Erstatte den tidligere betragtning 21 og styrke beskyttelsen af vikaransattes rettigheder og annoncerer den nye bestemmelse om sanktioner i artikel 10, stk. 1.

Artikel 2: Understreger direktivets samlede mål i en omformuleret enkel artikel, som afspejler hovedindholdet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 26 og hovedlinjerne i ændringsforslag 54.

Artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1, litra e): Indeholder en ny definition af begreberne vikaransat og udsendelse, hvorved definitionerne i det ændrede forslag bringes på linje med den særlige formulering i ændringsforslag 27 og 29.

Artikel 3, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk. 1: Følger hovedlinjerne i Kommissionens ændrede forslag og ændringsforslag 32 (ny definition af væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår) idet de "generelle bestemmelser" i artikel 3, stk. 1, litra f), defineres som de bestemmelser, der gælder i brugervirksomheden, og formuleringen ændres således, at den er i overensstemmelse med de ændrede definitioner.

Artikel 4, stk. 2: Følger det ændrede forslag og ændringsforslag 34 med undtagelse af medlemsstaternes forpligtelse til at ophæve alle restriktioner og forbud, som ikke længere er berettigede, eftersom Rådet hverken anså det for nødvendigt at gentage virkningen af forbuddet i artikel 4, stk. 1, eller at præcisere slutresultatet af revisionen.

Artikel 4, stk. 3: Følger ændringsforslag 34 (som giver arbejdsmarkedets parter mulighed for at tage de restriktioner eller forbud, der er fastsat i kollektive overenskomster, op til revision).

Artikel 5, stk. 4: Følger ændringsforslag 19 og 42 (ophævelse af undtagelsen for kontrakter af under seks ugers varighed – eftersom ligebehandlingsprincippet for vikaransatte skal finde anvendelse fra en udsendelses første dag uden ventetid for kortvarige kontrakter).

Artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 4: Afspejler substansen i ændringsforslag 44 og 71 (principiell godkendelse af, at der kan tages hensyn til forskellene i medlemsstaternes nationale praksis ved at gøre det muligt for arbejdsmarkedets parter at indgå aftaler i overensstemmelse med national praksis).

Artikel 5, stk. 5: Hensyntagen til dele af ændringsforslag 40, 71 og 86 (accept af dele vedrørende forebyggelse af misbrug især i forbindelse med successive udsendelser).

Artikel 6, stk. 3, og artikel 6, stk. 4: Følger det ændrede forslag og ændringsforslag 48 og 49 med en mindre omformulering for at opnå større præcision og konsistens med andre ændringer.

Artikel 7: Fastsætter, at medlemsstater, som gør brug af muligheden i artikel 7, stk. 2, vedrørende beregning af den tærskel, som er afgørende for etablering af arbejdstagerrepræsentation i brugervirksomheden, ikke er forpligtet til at anvende artikel 7, stk. 1, vedrørende beregningen af den tærskel, som er afgørende for hvorvidt der kan etableres sådanne organer i vikarbureauer.

Artikel 8: Indeholder en specifik henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 10: Indeholder et nyt stk. 1 vedrørende foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at sikre, at vikarbureauer og brugervirksomheder opfylder de forpligtelser, der følger af direktivet.

Artikel 11: Efter Rådets opfattelse har medlemsstaterne brug for tre år til at gennemføre direktivet, hvorimod der i Europa-Parlamentets ændringsforslag 53 og i Kommissionens ændrede forslag var fastsat en gennemførelsesperiode på to år.

4. KONKLUSION

Generelt set bør det understreges, at den fælles holdning i betydelig grad er en forbedring i forhold til det oprindelige forslag og imødekommer Europa-Parlamentets ønske om at sikre, at princippet om ligebehandling af vikaransatte og arbejdstagere, der er ansat i brugervirksomheden, for så vidt angår de væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår finder anvendelse fra udsendelsens første dag. Forbud og restriktioner i forbindelse med anvendelsen af vikararbejde kan kun opretholdes efter direktivets gennemførelse, såfremt de er begrundet i almene hensyn. På dette tidspunkt skal eventuelle forbud og restriktioner, som opretholdes, tages op til revision og gøres til genstand for en rapport til Kommissionen. Af hensyn til nærhedsprincippet kan der tages hensyn til forskellene i den nationale praksis for så vidt angår betingelserne på arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspraksis i medlemsstaterne ved at gøre det muligt at afvige fra ligebehandlingsprincippet ved kollektive overenskomster eller - på særlige betingelser – ved aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.